

1. מגילה ז, א

אמר רב שמואל בר יהודה: שלחה להם אסתר לחכמים: קבעוני לדורות! שלחו לה: קנאה את מעוררת עלינו לבין האומות. שלחה להם: כבר כתובה אני על דברי הימים למלכי מדי ופרס. רב ורב חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו. בכוליה סדר מועד כל כי האי זוגא חלופי רבי יוחנן ומעיל רבי יונתן: שלחה להם אסתר לחכמים: כתבוני לדורות. שלחו לה: הלא כתבתי לך שלישים, שלישים ולא רבעים. עד שמצאו לו מקרא כתוב בתורה כתב זאת זכרון בספר, כתב זאת – מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון – מה שכתוב בנביאים, בספר – מה שכתוב במגילה. כתנאי: כתב זאת – מה שכתוב כאן, זכרון – מה שכתוב במשנה תורה, בספר – מה שכתוב בנביאים, דברי רבי יהושע. רבי אלעזר המודעי אומר: כתב זאת – מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון – מה שכתוב בנביאים, בספר – מה שכתוב במגילה.

אמר רב יהודה אמר שמואל: אסתר אינה מטמאה את הידים. למימרא דסבר שמואל אסתר לאו ברוח הקודש נאמרה? והאמר שמואל: אסתר ברוח הקודש נאמרה! – נאמרה לקרות ולא נאמרה ליכתוב.

2. ירושלמי מסכת מגילה פרק א, הלכה ה

רב ור' חנינא ור' יונתן ובר קפרא ור' יהושע בן לוי אמרו המגילה הזאת נאמרה למשה מסיני אלא שאין מוקדם ומאוחר בתורה ר' יוחנן ורשב"ל ר' יוחנן אמר הנביאים והכתובים עתידין ליבטל וחמשת סיפרי תורה אינן עתידין ליבטל מה טעמא [דברים ה יט] קול גדול ולא יסף רשב"ל אמר אף מגילת אסתר והלכות אינן עתידין ליבטל נאמר כאן קול גדול ולא יסף ונאמר להלן [אסתר ט ב] וזכרם לא יסוף מזרעם הלכות [חבקוק ג ו] הליכות עולם לו.

3. רמב"ם, הלכות מגילה וחנוכה ב, יח

וכל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין לבטל לימות המשיח, חוץ ממגילת אסתר, הרי היא קיימת כחמשה חמשי תורה וכהלכות שלתורה שבעל פה שאינן בטילין לעולם. ואף על פי שכל זכרון הצרות יבטל, שנאמר: **כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת וְכוּ', יְמֵי הַפְּרוֹרִים לֹא יִבְטְלוּ, שְׁנֵאמַר: יְמֵי הַפְּרוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא יִעָבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכְרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם.**

4. בבא בתרא יד, ב - טו, א

סידרן של כתובים: רות וספר תהלים, ואיוב ומשלי, קהלת, שיר השירים וקנינות, דניאל ומגילת אסתר, עזרא ודברי הימים... ומי כתבן?... אנשי כנסת הגדולה כתבו יחזקאל ושנים עשר, דניאל ומגילת אסתר.

5. מגילה יב, א

שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי: מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה? אמר להם: אמרו אתם! – אמרו לו: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע.

6. מגילה יא, ב

בימים ההם כשבת המלך, וכתוב בתריה בשנת שלוש למלכו. אמר רבא: מאי כשבת – לאחר שנתיישרה דעתו. אמר: בלשצר חשב ומעה, אנא חשיבנא ולא טעינא. מאי היא? דכתיב כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם, וכתוב למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה. חשוב ארבעין וחמש דנבוכדנצר, ועשרים ותלת דאביל מרודך, ותרת דידה – הא שבעים, אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו.

7. ירושלמי מגילה פרק א, הלכה א

כרכים המוקפין חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמשה עשר. ר' סימון בשם רבי יהושע בן לוי: חלקו כבוד לארץ ישראל שהיתה חריבה באותן הימים ותלו אותה מימות יהושע בן נון.

8. מגילה יט, א

מתני'...ומהיכן קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובתו? רבי מאיר אומר: כולה, רבי יהודה אומר: מאיש יהודי. רבי יוסי אומר: מאחר הדברים האלה.

גמ'...תניא, רבי שמעון בר יוחאי אומר: מבלילה ההוא. אמר רבי יוחנן: וכולן מקרא אחד דרשו: ותכתב אסתר המלכה... ומרדכי היהודי את כל תקף. מאן דאמר כולה – תוקפו של אחשורוש, ומאן דאמר מאיש יהודי – תוקפו של מרדכי, ומאן דאמר מאחר הדברים האלה – תוקפו של המן, ומאן דאמר מבלילה ההוא – תוקפו של נס.

9. מגילה יד, א
תנו רבנן: ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרא מגילה. מאי דרוש? אמר רבי חייא בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחה: ומה מעבדות לחירות אמרינן שירה – ממיתה לחיים לא כל שכן? – אי הכי הלל נמי נימא! – לפי שאין אומרים הלל על גס שבחוצה לארץ... רבא אמר: בשלמא התם הללו עבדי ה' – ולא עבדי פרעה, אלא הכא – הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשוורוש? אכתי עבדי אחשוורוש אנן.

10. חולין קלט, ב
אסתר מן התורה מניין? ואנכי הסתר אסתיר.

11. שבת פח, א
ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה – מוטב, ואם לאו – שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשוורוש. דכתיב קימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו כבר.

12. פירוש הגר"א על דרך הפשט, אסתר א, ב

לפי שמרדכי היה בשושן כמ"ט
היה יסודי היה בשושן פי' שהיה כבר, סבב
הקב"ה וסולין את אחשוורוש לשושן שישב שם.
ולפיכך אמרו שריד לקרוח כולם, דלכאורס
למס לנו לידע בחקפו כל אחשוורוש, אך שכל
פסוק ופסוק הוא מספר גודל כנס. אך כנס
הוא בסתר פנים כלומר שסיבב לעשות

בדרך הטבע ולא כמו שהיה במלכים ביד חזקה ובזרוע נטויה ולפיכך חנו מזכירין כלל
יום וכלל יו"ט ושבת יל"מ ואין חנו מזכירין גם זה אף שהיה ממיתה לחיים ובמלכים
היה מעבדות לחירות. וז"ל בגמרא מגילה (י"א) ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס אימתי
בזמן המן, ולכאורס הוא חמוס. והענין כמ"ט חז"ל אסתר מס"ח מנין דכתיב ואנכי
הסתר אסתיר פני ביום ההוא, דלכאורס הסתיר כזה אין להבין דמאי קשה לנו על
אסתר מנין היא ען הסורס יותר משאר נדיקים שנעשה גם על ידיהם. והיינו דגם שנאמר
ישראל אין כל כך חידוש, ולכן חנוכה אינו גם כ"כ כמו פורים אף שהיה גם גדול מאוד לפי
שהיה בזמן המקדש. ומ"ט אסתר מן הסתירה מנין פי' כי כן מרומז שאפילו בסתר פנים
דסיינו בגלות עושה לנו נסים גם גדול כזה. ואמרו דכתיב ואנכי הסתר אסתיר פני ביום
ההוא, פי' אפילו בשעת הסתר פנים השלח את אסתר. ולפי זה אחי שפיר חגיגה
(ס' ע"ב) שאמר שהוא מינה לר' יושע בן חנניה עמא דאסדרינכו מרא לאפיס מיניה
אחוי ליה עוד ידו נטויה עלינו, פי' שאמר דכתיב הסתר אסתיר פני כפשוטא, וא"ל אף על פי
כן ידו נטויה עלינו, כמ"ט אסתיר שהוא מרומז על אסתר שעשה לנו נסים אך הם
בסתר. וז"ל ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס שהקב"ה עשה לנו נסים גם גדול כזה. ואמרו
שזאת היה בימי המן לכך היה גם גדול יותר מחנוכה אך הוא בסתר פנים. ואמר משל
למלך שהיה לו בן יחיד וכיון שהיה מתקנאים בו מחמת שראו גודל אהבת המלך עליו לימים
חטא הבן לאביו וגירש אותו ליער וסגר הבן שאביו עזב אותו ושכח אותו אבל אביו ברחמיו
על בנו היה מחירא שמה יפגעו בו חיות רעות שביער או שריו השונאים אותו, מכ עשה שלח את
עבדיו המשרתים אותו לחוף היער אך אמר להם שאל ידי צו מזה כדי שיחזרו מחטאיו
אשר עשה, לימים בא עליו דוב ובא אחד מעבדי אביו והלילו וסגר הבן שהיה מקדש,
אח"כ בא שר אחד משונאיו ועמד אחד מעבדי אביו והלילו מידיו, והבין הבן כי איך אפשר
שיהיה מקדש כל כך הכיפה המיד והבין שזאת עשה אביו ונתקע אהבת אביו בלבו וחזר
במשוכה שלימה. כך הקב"ה שלח אותנו בגלות וביה מחירא שמה יפגעו בו הדוכים
הקשים, שלח אותנו עבדי המשרתים ועושה לנו נסים על ידיהם, אך הוא בסתר פנים,
אך שמרדכי ואסתר ודורו ראו וסבינו שזאת הוא מן השמים וקבלו עליהם את הסורס
באסתר רבס. וע"פ מה שכתבתי אחי שפיר מה שאמרו מה שראה יחזקאל ראם
ישעיה אלף יחזקאל דומה לבן כפר שראה את המלך וישעיה דומה לבן כרך שראה את
המלך, פי' כי ישעיה ראה בארץ ישראל וכיון הכל מהמינים לו ולא היה לריק ליון להם
סימן, אבל יחזקאל שהיה בן כפר דסיינו בגלות ובחולל לארץ ולא היו מהמינים שראה את
השכינה בגלות ובחולל עד שנתן להם סימנים, וכיון שראו שעדיין חיבתן אלל הקב"ה ושלא
שריו ועבדיו לשמדם, יחזקאל אהבה וחיבה כלבם :